Redacțiunea. Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannenberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banī.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banī. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 3. Brașov, Vinerī, 5 (17) Ianuarie 1896.

„Valahii“ contra mileniului.

Am adus erī scirea, că în congregația comitatului Arad, ținută alaltăerī, s'a discutat în cestiunea serbării mileniului și că au luat parte la discusiune și Românii.

N'avem încă un raport despre ședința amintită. Tot ce scim astădī se mărginesce numai la datele, ce le conține un raport telegrafic oficios fórte scurt, ce s'a trimis din Arad foilor unguresci și care, firesce, nicī nu póte trece înaintea nóstră ca un raport nepreocupat. Ne spune însě destul pentru ca sě înțelegem, cam cum a decurs acea discuțiune.

Caracteristic este, că după ce constată, că au vorbit trei „Valahī“ în contra propunerei, ca din incidentul mileniului sě se țină la 10 Maiu a. c. o adunare festivă a representanței comitatense, raportul amintit comunică ca un eveniment deosebit, că discursurile Românilor au fost ascultate din partea Ungurilor cu liniște până la sfîrșit, când apoi inspectorul de școle și un baron unguresc au rĕspuns la acele discursurī.

Mare lucru, că patrioții patentațī dela Arad au fost în stare sě asculte vorbirile românescī ale protopopului Gurban și ale advocaților Truța și Veliciu, fără ca sě capete nicī un acces de turbare.

Și bine sě notăm: Membrii românī amintițī au vorbit toțī în contra mileniului. Cel dintâiu a declarat, se dice în telegramă, că nu se simte chiămat, din causa cunoscutelor gravamine, a serba împreună cu Ungurii, deși ar voi bucuros sě-o pótă face; dintre ceilalțī doi unul accentuă, că nu ura în contra Ungurilor este motivul retragerei Românilor dela serbare, și ei ar lua parte la serbare, décă statul ar serba, ér nu numai rassa maghiară. Despre al treilea vorbitor „valah“ nu se spune ce a dis, ci numai că a vorbit și el contra, ér toțī trei se dice, că au declarat, că nu se vor presenta la ședința festivă comitatensă și că vor stărui, ca nicī comunele sě nu ia parte la serbare.

Nu se spune în raportul din cestiune nicī c'un cuvênt, ce au rĕspuns vorbitorii maghiarī. Dér nicī nu-i de lipsă sě scim ce au dis. Ajunge, décă ni-se spune, că au „combătut“ pe vorbitorii românī. De acī putem înțelege totul.

Ceea ce însě, după tóte cele petrecute în focarul șovinist al jidano-maghiarismului aradan, ne intră cam greu în cap, este liniștea homerică, ce-au documentat'o purtătorii „ideei de stat“ față cu nisce vorbirī ca acele ținute în contra mileniului și încă chiar în limba „valahă.“

Décă am fi mai optimiștī, ar trebui sě jubilăm vĕdênd, cât de mult s'a domolit, cel puțin la aparență, furia asiatică a celor, carī cu doi-trei anī înainte spărgeau ferestrile și dărîmau casele compatrioților lor „valahī“.

Póte că în urma acestei metamorfose au găsit cu cale și judecătorii dela Turda de-a achita pe toțī cei ce au inscenat vandalismele renumite dela 1892—3.

Cumpliții patriotī progreséză dér, cine scie cu ce ne vor mai surprinde în anul mileniului.

CRONICA POLITICĂ.

4 (16) Ianuarie.

„Pester Correspondenz“ primesce din cercurile diplomatice (cum dice el) din Berlin o scrisóre, în care se vorbesce despre **succesele diplomatice ale contelui Goluchowsky**. După-ce în scrisóre se amintesc: visita prințului *Hohenlohe la Viena*, succesul ministrului de esterne austriac în *cestiunea orientală*, relațiunile amicale dintre *Goluchowsky și Banffy*, resolvarea pacīnică și înțeléptă în *afacerea-Agliardi*; în fine se dic următórele: „Mai departe este un succes splendid diplomatic al contelui Goluchowsky, că *guvernul regal român deja de timp mai lung observă o atitudine mai corectă* (!!?) *in așa numita cestiune română*. E drept, că contelui Goluchowsky i-a sěrvit spre avantagiu împrejurarea, că el, — în urma activității sale diplomatice în calitate de ambasador austro-ungar la curtea regală din Bucurescī, — cunósce mai bine raporturile politice dintre partide și personalitățile politice din România, decât antecesorii sěi“.

*

„Pest.-Lloyd“ primesce din Sofia o depeșă, în care se afirmă, că începe a se arăta o **mare schimbare în atitudinea Armenilor.** Causa acestei schimbărī ar fi împrejurarea, că Anglia nu mai póte conduce cestiunile armenescī, fiind ocupată într'altă parte. Se dice, că Armenii ar fi aplecațī *a încheia pace cu Pórta*, și ar fi gata de-a arangia o manifestațiune de lealitate.

*

Diarul engles *„Westminster Gazette“* din Londra confirmă încheiarea unei **convenții între Anglia și Francia** privitor la curmarea tuturor certelor de granițe din Siam. Detailurile convenției încă nu sunt cunoscute.

*

Alaltăerī s'a redeschis **camera francesă.** Indată le începutul ședinței s'a proces la alegerea președintelui. A fost ales președinte *Brisson* cu 594 voturī, și vicepreședinte *Poincare.* Apoi se aleseră secretarii și quăstorii.

*

Din *Sofia* se depeșéză, că prințul **Ferdinand** a plecat alaltăerī cu trenul Espres-Orient în streinătate despre ceea-ce am făcut amintire și între telegramele nóstre de erī. Intr'o proclamațiune prințul face cunoscut poporațiunei, că motivul călĕtoriei sale sunt cestiunī familiare, și că încredințéză întreg cabinetul cu conducerea agendelor de guvernare. Lui *„Berliner Tagb.“* i-se anunță din Sofia, că prim-ministrul *Stoilow* nicīdecum n'a fost înțeles cu călĕtoria prințului și repășirea lui este aprópe sigură, deóre-ce *amenință o grea crisă.*

Din camera română.

Ședinta dela 20 Decemvre v. 1895.

(Cestiunea națională.)

Eată după „Monitorul oficial“ în tótă estensiunea discursurile rostite cu ocasiunea discusiunei asupra rĕspunsului la mesagiul regesc privitor la cestiunea națională:

D. I. Grădișteanu: ...D-lor deputațī, acum un an, cu prilegiul aceleașī discuțiunī asupra rĕspunsului la Mesagiul Tronului, mĕ plângeam, că proiectul de rĕspuns de anul trecut era prea laconic și prea banal în ceea ce privesce politica esternă. De altfel, d-lor, redacțiunea lui era aprópe identică cu redacțiunea proiectului de ĕstimp.

Până la óre-care punct, d-lor, lucru se înțelegea anul trecut; căcī pe acea bancă ministerială ședea D. Carp, care avea ca principiu, precum scițī cu toții, că politica esternă este a Regelui și numai a Regelui. Anul acesta însě lucrurile s'au schimbat. Avem pe acea bancă un guvern național-liberal, și, după cât sciu, partidul național-liberal nu împărtășesce acéstă teoriă a d-lui Carp, ba a protestat chiar în contra ei, după cum am protestat și eu atuncī. Diceam atuncī d-lor, că orī carī ar fi cuviințele diplomatice, rațiunile de înaltă înțelepciune, carī trebue sě ne facă sě fim fórte băgătorī de sémă, când e vorba de politica esternă, totușī diceam, că, sub o formă orī cât de acoperită, orī cât de înțeléptă, guvernul e dator sě lase pe țéra sě între-vadă cel puțin care e direcția politică, care se dă Statului în afară; căcī și acéstă politică esternă, ca și tóte celelalte ramurī

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Clubul burlacilor.

(Fine.)

Intr'o diminéță mĕ chiămă tatăl meu la sine.

„Fiiul meu“, îmī dise el „încă odată îțī voiu mai plăti datoriile, dér sub condițiunea, că te vei căsĕtori“.

Acum închipuescețī starea mea! Sciī bine, că eu prețuesc peste tóte libertatea de aur, dér creditorii voiau sě mi-o răpéscă. Ast-fel cu capul plecat mĕ învoii în fine, dér tot-odată îmī băteam capul cum sě fac, ca, rĕmânênd credincios promisiunei date ție, de-ocamdată sě amân cestiunea, și așa apoi sě mĕ scot din încurcătură. Insĕ tatăl meu pusese deja tóte la cale. Opt dile mai târdiu fui presentat d-șórei Marianna de Sacy. Eu îmī propusesem sě încerc totul, ca ea sě mĕ refuse. Dér ce ai fi făcut și tu în locul meu? Când vĕdui înaintea mea ființa gingașă, care se uita la mine cu o privire, ce trada încredere și alipire copilărescă, mĕ cuprinse mila. Nu puteam sě fiu nepoliticos față cu ea. Și cu cât o priveam mai mult, cu atât îmī plăcea mai bine: ochii negri, gura fină, sprâncenele marcate, fața tînĕră și înfloritóre, stătura gingașă, cu un cuvênt tóte le aflai fărmecătóre.

La cuvintele acestea marinarul scóse un ton, ce nu prea trada aprobare; Mellard se făcù însĕ că nu-l aude și continuà:

Ii făcui decī curte. In ușurătatea mea încă tot speram, că va veni un înger, care mĕ va libera din starea mea desperată. In fine îmī fù imposibil de-a mai amâna diua cununiei, de óre-ce tatăl meu îmī declară, că 'mī va plăti datoriile numai după cununiă, ér eu în fiă-care di purtam în spinare frica, că creditorii mei impacientī mĕ vor pune la dubă.

Diua nefastă sosi în fine; cu grózā mĕ gândiam la jugul căsĕtoriei. Lângă scara primăriei se adunaseră mai mulțī dintre vechii noștri prietinī, ca acum ei, cărora la timpul sĕu le-am reproșat, că au fost infidelī, sě-mī gratuleze cu un rîs sarcastic. Oficiantul stărei civile ceti o alocuțiune scurtă și articolii de lege privitorī la căsĕtoriă. Apoi mĕ întrebà într'un ton festiv:

„Escī învoit sě iai de soțiă pe Marianna de Sacy, presentă aci?“

Se făcù o tăcere în sală, încât audiai și musca sburând.

„Nu!“ rĕspunsei cu voce puternică.

Ițī poțī închipui ce tumult se iscà acum. Mirésa mea și mai multe dintre damele presente leșinară, tatăl meu și tatăl miresei se aruncară înfuriațī asupra mea. Eu însĕ mĕ îndesuii printre public și o apucai la sănĕtósa.

— „Te-ai purtat brav!“ dise la acestea marinarul.

— „Nu merit lauda ta“ replică Mollard. „Curagiul de-a dice „nu“ mi-l'a produs adecă o scire, ce mi-o șoptise un prieten pe scara primăriei, că“ —

— „Ce?“

— „ — că tatăl meu îmī plătise datoriile deja în aceeașī di diminéța. Acum eu pribegii prin provinciă, până ce se molcomi prima furtună a indignărei. In fine cutezai sě mĕ apropiu éră-șī de tatăl meu, care tot mai era supĕrat, însĕ în ascuns, probabil, că îi plăcea de firmitatea caracterului meu. Incepuì decī a-mī continua viéța mea veche, dér în mod mai moderat, când într'o di mi-se anunță visita unui oficer.

„Viu la ordinul verișórei mele Marianna de Sacy“, dise el. „Ai ofensat'o adênc. Din purtarea D-tale la primăriă cei presențī au trebuit sě conchidă, că D-ta ții pe verișóra mea nevrednică de a-țī purta numele“.

„Nicī decum nu am intenționat așa ceva“ disei eu, și îi narai pe lung motivele, carī m'au făcut sě lucru ast-fel.

„Acum înțeleg“ dise verișorul miresei mele de odinióră, „dér premergerea d-tale cu tóte acestea nu o pot numi cavalerescă. Chiar și în casul când verișóra mea ți-ar ierta, ofensa totu-șī zace pe numele familiei ei. Și pentru acésta are dreptul de-a cere dela D-ta satisfacțiă“.

„Ițī stau la disposițiă“ replicai eu.

„D-ta vei cere mâne din nou mâna verișórei mele. Ea este sigură, că părinții ei și a doua óră îțī voi acorda-o. La oficiolatul stărei civile însĕ va dice de astă dată verișórea mea „nu“, până când D-ta vei dice „da“ la întrebarea oficiantului. In modul acesta se va aplana ofensa.

La început mĕ temusem, că voi trebui sě duelez cu verișorul marțial al Mariannei, séu cu alt-cineva; un lucru cam neplăcut pentru mine. Așa însĕ eram fórte mulțumit cu resolvarea neașteptată a cestiunei. Indată a doua di, repețind diferite scuse, cerui din nou mâna Mariannei dela

ale politicei generale ale unei ţĕrĭ, sunt supuse controlului şi aprobărei naţiunei prin representanţii ei legalĭ, prin Camera deputaţilor şi prin Senat. De alt-fel, d-lor, şi anul acesta s'au întêmplat óre-carĭ lucrurĭ în afară, carĭ au putut avea, au avut póte chiar, o înrîurire asupra politicei nóstre esterne.

Sciţĭ cu toţii întrevederea care a avut loc la Ischl între Suveranul nostru şi Impĕratul Austro Ungariei; sciţĭ prea bine câte s'au ḑis şi câte s'au scris mai ales despre acéstă întrevedere. Ḑiarele austro-ungare, ḑiarele oficióse mai ales, au mers până a afirma, că ar fi fost vorba de concretizarea alipirei nóstre la tripla-alianţă. Pe de altă parte, situaţiunea în tómna acésta s'a cam turburat în partea rĕsăritenă a Europei; s'au ivit îngrijirĭ în privinţa seninătăţei situaţiunei politice, îngrijirĭ al căror ecou s'a făcut însuşĭ prin primul-ministru într'un discurs pe care l'a rostit la Ploescĭ, décă nu mĕ înşel. Pe de altă parte, cestiunea naţională, cestiune care ţine încordate şi minţile şi inimile tuturor din acéstă ţéră de câţĭ-va anĭ încóce, a urmat de a îngriji şi pasiona publicul românesc. Ei bine, cu tóte acestea, d-lor, atât în Mesagiul pentru redeschiderea Corpurilor legiuitóre, cât şi în proiectul de rĕspuns, nu găsesc nimic, dér absolut nimic, privitor nicĭ la politica nóstră esternă, nicĭ la acéstă cestiune, care e de aprópe în legătură cu politica nóstră din afară. Lucrul se mai impunea şi din alt punct de vedere, s'a întêmplat o schimbare de guvern, şi nu numai o schimbare de guvern, dér o schimbare de regim; un partid cu totul opus aceluia care avea în mâinile sale frênele Statului, a venit la putere, şi ar fi fost bine, mai ales la început, ca guvernul cel nou sĕ ne dea a înţelege măcar, încotro vrea sĕ îndrepteze nava României. E adevĕrat, că până la óre-care punct politica esternă a partidului naţional-liberal e cunoscută. Chiar astăḑĭ d. prim-ministru şi ministru de esterne ne spunea, că va urma politica inaugurată de Ion Brătianu; e vorba fără îndoială de cea din urmă politică inaugurată de Ion Brătianu; căcĭ, precum sciţĭ, Ion Brătianu a avut o politică la 1877 şi mai târḑiu a inaugurat o nouă politică. Pentru toţĭ aceia carĭ mai mult séu mai puţin sunt în curent cu aceste lucrurĭ, aceste vorbe cam arată direcţiunea, de alt-fel cunoscută, în care vrea sĕ îndrepteze partidul naţional-liberal politica nóstră esternă.

Este însĕ o cestiune, care a rĕmas nelămurită, care e un isvor de nedomirirĭ pentru noi toţĭ, un isvor de nedumerirĭ pentru întréga opinie publică a ţerei. Atât noi câţĭ-va, d-lor, cât şi partidul naţional-liberal în întregimea lui, căcĭ a recunoscut acésta prin însuşĭ organul autorisat al capului sĕu, prin d-l Sturdza, atât noi, ḑic, câţĭ-va carĭ ne-am ocupat de cestiunea naţională, cât şi partidul naţional-liberal în întregimea lui, recunóscem, că o piedecă mare s'a ivit în calea celor carĭ vor sĕ îndrumeze politica română pe calea triplei alianţe; acea piedecă e ceea ce se numesce *„cestiunea naţională“*; acea piedecă sunt suferinţele, sunt ţipetele de durere ale fraţilor noştri, carĭ cam strică, ba strică fórte mult armonia, care trebue sĕ domnéscă între noi şi vecinii noştri.

Lucrul acesta, d-lor, îl recunoscea d-l Sturdza într'un discurs fórte însemnat pe care l'a rostit la Senat; îl recunoscea apoi cu un an mai târḑiu în alt discurs tot în acea Adunare; îl recunoscea şi într'o întrunire publică, care s'a ţinut în sala Orfeu. Şi d-l Sturdza, care de alt-fel totd'auna şi-a manifestat simpatiile pentru tripla alianţă, mărturisea că se înspăimêntă de prăpastia, din ce în ce mai mare, care se sapă între Românĭ şi Ungurĭ, din greşela celor din urmă, şi spunea că acéstă prăpastie nu se va puté astupa decât când Ungurii vor face dreptate cererilor întemeiate ale Romanilor.

Mergênd mai departe, în primul sĕu discurs dela senat, d-l Sturdza arăta, carĭ ar fi după părerea d-sale, punctele asupra cărora Ungurii trebue sĕ cedeze Românilor, pentru ca pace sĕ pótă fi între ei. Şi mi-se pare, că d-l Sturdza recunoscea, că Ungurii, ca sĕ pótă ajunge la o înţelegere óre-care cu Românii, trebue sĕ cedeze asupra tuturor punctelor din programul dela Sibiiu, afară de cestiunea autonomiei Transilvaniei, despre care ḑicea d-l Sturdza, că credinţa d-sale este, că póte capii Românilor de dincolo ar jertfi-o, vĕḑênd că celelalte puncte s'au concedat şi astfel s'au asigurat interesele de esistenţă şi de desvoltare etnică ale rassei românescĭ în Ungaria.

Ei bine, anul acesta întêmplatu-s'a ceva, care sĕ ne îndrituéscă sĕ credem, că Ungurii au păşit pe calea înţeléptă a împăciuirei şi că sunt îndrumaţĭ a da satisfacţiune dreptelor cererĭ ale Românilor? Este adevĕrat, că s'a întêmplat un fapt de óre-care însemnătate, despre care a vorbit d-l Sturdza într'un discurs rostit la Iaşĭ.

Este adevĕrat, că împĕratul Austro-Ungariei a graţiat pe condamnaţii neomenosului proces dela Cluşiu. Acest fapt ar puté sĕ aibă o mare însemnătate în desvoltarea cestiunei naţionale a Românilor de dincolo, décă ar fi ante-mergĕtor altor mĕsurĭ. Ca mĕsură singuratică însĕ, care n'ar avé alte urmărĭ, este un fapt, care nu dă nicĭ o satisfacţiune cererilor Românilor, este numai o mĕsură de umanitate, care ne bucură personal pentru nenorocitele victime ale procesului dela Cluşiu, dér care nu face sĕ înainteze cu un pas măcar cestiunea Românilor de dincolo, întru cât s'ar mărgini împĕratul la acest singur act. Până acum, acéstă mĕsură singuratică nu numai că nu a fost urmată de nimic, dér din contră, pare-se că miniştri ungurĭ, peste capul cărora s'a făcut graţiarea Românilor, au voit, prin urmările lor, sĕ arăte, că nu înţeleg de loc sĕ intre pe calea concesiunilor şi a împăcăciunei; după graţiarea membrilor comitetului, s'au mai făcut procese, urmate de condamnărĭ, ca şi mai inainte. Pe terenul şcolar, persecuţiunea limbei românescĭ s'a înteţit şi mai mult; s'au confiscat de guvernul unguresc şcólele române grăniţerescĭ din ţinutul Făgăraşului, două sĕptĕmânĭ de-abia după faptul graţiărei.

Orĭ cum ar fi lucrurile, d-lor, cu toţii am recunoscut, şi d-l Dimitrie Sturdza cel dintêiu, că cestiunea fraţilor noştri din Ungaria e o cestiune primejdiósă şi pentru nói şi pentru tripla alianţă, şi este o pedecă pentru o anume politică străină, pe care d-l Dimitrie Sturdza ar vré s'o urmeze.

Cum póte însĕ d-sa sĕ înlăture acéstă pedecă? Ce putem face noi Românii din regat, ca sĕ ajungem la resolvarea dorită a acestei cestiunĭ?

(Va urma).

SCIRILE ḐILEI.

— 4 (16) Ianuarie.

Ordin de ḑi. Cu prilegiul anului nou M. S. Regele Carol a adresat armatei următorul ordin de di:

Ostaşĭ!

„La începutul fiă-cărui an simt o adâncă bucuriă de a vĕ arăta viua Mea mulţumire pentru silinţele ce vĕ daţĭ întru îndeplinirea datoriilor.

„Urmând mereu pe acéstă cale şi lucrând fără preget pentru întărirea instituţiilor militare, Ţara vĕ va privi cu mândriă ca vrednicĭ urmaşĭ ai vitejiei strămoşescĭ, şi ca scutul cel mai puternic al Patriei şi Tronului.

„Oficerĭ, sub-oficerĭ şi soldaţĭ, vĕ urez anĭ mulţĭ şi fericiţĭ“.

Dat în Bucurescĭ, la 1 Ianuarie 1896.

Carol.

—o—

In contra sinuciderilor în armată. Ministrul comun de rĕsboiu austro-ungar a dat o ordinaţiune, prin care interḑice ostaşilor de-a mai purta la sine cartuşe pline, afară de timpul, când sunt în serviciu. Scopul ordinaţiunei, se ḑice, că este de-a mai împuţina numĕrul sinuciderilor.

—o—

Ajunul anului nou la prinţii României. In séra de 31 Decemvre AA. LL. Regale Principele Ferdinand şi Principesa Maria, au bine-voit a întruni la Palat întreg corpul ofiţeresc al regimentului 4 Roşiorĭ şi ofiţerii din batalionul 1 de Vênătorĭ, carĭ servise sub ordinele A. S. Regale. Pela órele 9 şi jum. toţĭ ofiţerii erau presenţĭ; AA. LL. s'au întreţinut cu fiă-care în parte, şi la óra 12 trecênd cu óspeţii Lor în unul din salónele apartamentelor de sus, unde era un frumos pom de Crăciun încărcat cu darurĭ, s'a servit şampania tradiţională. Ofiţerii au oferit AA. LL. un mare grup, cu fotografiile lor. Principele Ferdinand, a băut în sănătatea oficerilor. D. maior Bogdan din reg. 4 Roşiorĭ, a rĕspuns, rugênd pe AA. LL. sĕ binevoéscă a crede în sentimentele de dragoste şi devotament ale armatei. După acésta AA. LL. au împărţit darurile şi la órele 1 şi jum. s'au retras în apartamentele lor.

—o—

Telegrame de anul nou. Aglomeraţia telegramelor pentru ḑiua de anul nou a fost la oficiul din Bucurescĭ mai mare ca în toţĭ anii. 218 funcţionarĭ au lucrat în permanenţă, şi cu tóte astea espedarea telegramelor nu s'a putut termina, remâind un mare numĕr pentru 2 Ianuarie.

—o—

Parastas. Conform testamentului, Duminecă în 7 (19) Ianuarie c. la 10 óre a. m. se va sĕvêrşi parastas în Capela Cimiterului din Gróver pentru fericitul *Ioan Juga*, ca mare fondator al şcólelor române gr. or. centrale din Braşov. Se aduce acésta la cunoscinţa celor ce doresc a participa la serviciul divin pentru pomenirea marelui donator.

—o—

Esplorărĭ de mine. Mministrul român al domeniilor a prevĕḑut în vittorul sĕu buget o sumă de 200.000 de lei, pentru esplorărĭ de mine. Esplorările se vor începe în luna lui Maiŭ.

—o—

Musica vocală în armata română. La mai tóte regimentele din armata română s'a întrodus musica vocală. Soldaţii vor cânta din voce cântecele rĕsboinice ale némului nostru.

—o—

Emigrărĭ în masse. O telegramă din Genua anunţă, ca pe vaporul *„Re Umberto“* au plecat în 13 l. c. din nou 700 de emigranţĭ maghiarĭ şi galiţienĭ la Brasilia.

—o—

Un mare foc s'a iscat alaltaerĭ în minele dela Märisch-Ostrau. Causele sunt necunoscute. Depeşele sosite până acum anunţă, că dintre lucrătorĭ au căḑut victimă *15*, carĭ au fost scoşĭ *morţi*, ér mulţĭ alţii au fost răniţĭ.

—o—

Noul primar al Bucurescilor. După o telegramă sosită din Bucurescĭ biroului de Corespondenţă unguresc, consiliul comunal al capitalei, după constituirea sa, a ales ca primar pe profesorul şi inginerul *M. Robescu* (naţional-liberal) cu 30 voturĭ contra 1 vot.

—o—

Un congres monstru la Budapesta. Comitetul „esposiţiei milenare“ are de gând sĕ invite la Budapesta pe primarii *tuturor capitalelor şi oraşelor marĭ din Europa*, cu ocasiunea serbărei mileniului şi încă în timpul, când se va face defilare festivă înaintea monarchului. O comisiune a şi fost însărcinată sĕ vină cu un proiect concret în privinţa acésta.

—o—

„Bocşana“, noua bancă românéscă din Bocşa montană, îşĭ va începe activitatea în 8 (20) Ianuarie c. La noua bancă s'a ales ca comptabil d-l Mateiŭ C. *Jiga*, ér casar d-l Simion *Jivoinovicĭ*.

—o—

Călindarul Plugarului pe an. 1896, redactat de d-l *I. Georgescu*, se póte căpĕta dela Tipografia *„A. Mureşianu“* din Braşov cu preţul de 25 cr., (trimis cu posta 30 cr.) Dela 10 esemplare comandate de-odată, unul se dă rabat. E unul dintre cele mai bogate şi mai eftine călindare românescĭ, conţinênd material bogat atât economic, cât şi literar, fórte variat şi instructiv şi de petrecere. E întocmit anume pentru trebuinţele plugarilor, carĭ în acest călindar găsesc o călăuză credinciósă pentru tóte trebuinţele lor.

Protest şi întimpinare.

Dela Sibiiu ne trimite d-l *G. Bogdan-Duică* copia unui protest, semnat de d-nii Dr. V. Lucaciu, Dr. V. Fodor, Dr. G. Tripon, N. Cristea, D. Comşa şi Dr. D. P. Barcianu, cu observarea, că a fost însărcinat de aceştia sĕ-l trimită spre publicare ḑiarului nostru, rugându-ne sĕ-i dăm loc.

Deóre-ce de-o parte acest „protest“ nu e provĕḑut cu nicĭ o subscriere originală, de altă parte fiind că cele cuprinse, în el se referă la discusiunile urmate într'o consfătuire *confidenţială*, ce s'a ţinut în 10 şi 11 Ianuarie n. 1896 în Sibiiu, ne este peste putinţă de a satisface rugării de mai sus.

Asemenea nu putem satisface nicĭ apelului, ce'l face d-l *Russu-Şirianu* la imparţialitatea nóstră, rugându-ne, într'o scrisóre ce am primit'o aḑĭ, sĕ publicăm o întêmpinare a d-sale.

Şi acésta întîmpinare atinge discusiunĭ urmate în conferenţele *confidenţiale* din Sibiiu precum şi cestiunĭ, a căror publicare, în modul cum sunt presentate, ar fi păgubitóre intereselor de disciplină şi de solidaritate în sînul partidului nostru.

De aceea credem a ne păstra imparţialitatea tocmai prin aceea că nu publicăm ast-fel de întêmpinărĭ.

Din dieta Bucovinei.

Vinerea trecută s'a deschis dieta Bucovinei de către căpitanul ţĕrei Ioan *Lupul*, care salută călduros pe membrii dietei, urând, ca lucrarea lor sĕ fiă spre binele ţĕrei. Căpitanul ţĕrei dedică rĕposatului archiduce Albrecht un călduros necrolog, asemenea şi tînĕrului archiduce Ladislau. In fine arătă cu durere, că a doua ḑi de Pascĭ anul 1895 a încetat din viéţă un ilustru membru al dietei, prea iubitul archiepiscop şi metropolit Dr. *Silvestru Morariu-Andrievicĭ*, care s'a distins printr'o neobosită activitate plină de merite pentru biserică şi ţéră, pentru popor şi naţiune. După aceea şi-a continuat discursul în limba rutênă şi a terminat cu urarea pentru Majestatea Sa împĕratul.

La discursul de deschidere a rĕspuns preşedintele ţĕrii contele *Goëss*, care ḑice, că guvernul probabil nu va presenta dietei

---

părinţii ei. Mi-se acordă, şi o lună mai târḑiu stăturăm din nou înaintea oficiantului stărei civile.

La întrebarea acestuia, eu rĕspunsei cu un „da“ puternic, cu tóte că mĕ cam neliniştea gândul la scandalul ce se va repeţi îndată din nou.

Oficiantul se îndreptă acum către pretinsa mea mirésă cu întrebarea lui fatală. Dér ea, înainte de-a rĕspunde, îşĭ aţinti asupra mea ochii ei blânḑĭ — ah, era un înger în haina ei albă, simţii o căinţă amară, că îngerul acesta nu putea sĕ fiă al meu, şi o lacrimă mi-se furişă în ochĭ. Dér de-odată se audi rĕspunsul ei.

„Da“ strigă ea cu voce tare.

Mărturisesc, că avui lipsă de tóte puterile, ca —

— „ — ca sĕ te poţĭ ţiné pe picióre?“ îl întrerupse marinarul.

— „Nu, ci pentru ca sĕ nu erup într'un strigăt de bucuriă“.

— „Inţeleg“, ḑise La Chaise după o scurtă pausă, şi un suspin greu ieşi din pieptul lui. „Acum vĕd, că „Panţeraţii“ şi-au trăit traiul!“

Că óre a depus şi el panţera séu nu, despre acésta nu amintesce nimic istoria.

(„Bibl. d. U. u. d. W.“)

S.

în decursul acestei sesiuni nici un proiect de lege, décă, însĕ, se va puté, guvernul va presenta proiectul relativ la regularea rîului Moldova.

Urmă solemna juruință a rectorului universității din Cernăuțĭ Eusebie *Popcvicĭ*, care o făcu în limba germană (!) Se ceti apoi darea de sémă a comitetului țĕrii pe 1895 și se aleseră comitetele dietei.

*

In fine face dep. *Tyminski* următórea propunere: „C. r. guvern se provócă de a face pașii necesarĭ, ca *la tóte școlele secundare de stat sĕ li se ofere școlarilor posibilitatea, de-a primi afară de limba de propunere a respectivelor școlĭ, încă și instrucțiunĭ în celelalte două limbĭ ale țĕrii.*

Fiă-care școlar este obligat, de a învĕța una din aceste două limbĭ (română și rutenă). *Alegerea acestora cade în competența părinților, respective a tutorilor.*". — Cu acésta se închee ședința.

Rĕșnov, 1 Ianuarie v. 1896.

Stim. D-le Redactor! Sĕ nu credețĭ că așĭ avé de cuget sĕ fac politică, deșĭ dĕu e greu a încujura acest vêrtej, ce ne învêrtesce apucându-ne de cap și întorcêndu-ne așa, că adese-orĭ nu mai putem sta pe picióre și numai scim unde ne stă capul! Vreu sĕ vorbesc de petrecerea arangiată în séra de Silvestru în comuna învecinată Rêșnov, la care m'am dus și eu, și nu-mĭ pare rĕu, că m'am dus, căcĭ multe bune am vĕḑut. Importanța unei astfel de petrecerĭ e de netăgăduit. Ea adună la olaltă elementele împrăștiate, spre un scop bun. Judecând din acest punct de privire, fiă-care petrecere, de se arangiéză e un lucru salutar și îmbucurător.

Petrecerea din Rêșonv a fost o petrecere țĕrĕnéscă. Ea a durat până 'n dalbe zorĭ cu aceeașĭ veseliă estra-ordinară, cu care s'a și inceput Ițĭ era mai mare dragul sĕ veḑĭ pe fiiĭ de țĕran, ba și pe bĕtrânĭ, petrecêndu-șĭ, și vederea îțĭ era óre-cum uimită de acea armoniă veselă și dulce ca rĕcoreala dimineților de Maiŭ. Pentru țĕranul muncitor o petrecere însémnă mult, — închipuesce-țĭ ceea-ce este în amiaḑi în mijlocul unei holde, umbra unui copaciu cât de ticălos ar fi, pentru acela, care a muncit tótă diminéța sub arḑĕtórele raḑe ale sórelui. De te afli lângă dênșii tocmai când se desfătéză plinĭ de veselie, atuncĭ inimile lor par'că ți-ar spune lămurit, că până la óra supremă a morții nu se pot sătura de asemenea petrecerĭ.

Petrecerea, despre care e vorba, s'a făcut cu scop, ca din venitul curat sĕ se înființezej o *societaie de lectură.* Ideă prea bună și vrednică de considerat, orĭ dóră nu e sublimă idea de a face ceva bun în folosul némului tĕu? Modul cum se practiséză acésta este de comun lucru secundar, scopul și succesul sunt esența unui lucru! Și succesul material în casul de fața a trecut peste 100 fl., ér cel moral a fost și mai mare., mulțumită zelului părintelui *Teculescu*, care a ostenit mult pentru înființarea unei societățĭ de lectură, pentru care păn'acum a și câștigat 20 membri.

Petrecerea s'a ținut în salonul cel mare al „Hotelului mare", un salon spațios și mândru decorat. In pausă „Bătuta" a fost bătută de „Călușer"-ĭ, mustra Românilor voinicĭ, încălțațĭ tot cu opincĭ: 12 tinerĭ gătițĭ în costume naționale, chindis'te cu florĭ de tóte fețele curcubeului. Călușerii, toțĭ chipeșĭ și frumoșĭ, jucau și cu trupul și cu inima, și se repediau asemenea unei năluce surprinsă de zorile dimineței, și băteau cu opinca 'n ropot, scoțênd tot colbul ce s'a mai pripășit printre podele. Fruntașii sașĭ, carĭ încă au ținut sĕ vie în numĕr măre la petrecere, au rĕmas frapațĭ, asemenea mie, care numai laude pot aduce harnicului înv. *Cristolovean*, care i-a instruat și condus.

După aceea d-l Ioan Teculescu ridicându-se pe un scaun a ținut un frumos și instructiv discurs, îndemnând poporul la muncă pe tóte târêmurile. Vorbirea d-sale a fost acoperită cu un potop de aplause bine meritate, și la urmă a fost felicitat chiar și din partea Sașilor.

Ca de încheiere doresc spor și isvor harnicilor Rêșnovenĭ!

Emanuil.

Schimbarea tarifei pe zone.

In fine este lucru hotărît, că tarifa pe zone se va modifica, și încă, probabil, chiar cu începutul lui Martie a acestui an.

Ministrul unguresc de comerciŭ, Daniel, a și presentat în privința acésta un raport către consiliul ministerial. In acest raport se constată, pe basa esperiențelor câștigate dela 1 August 1889 încóce, când s'a întrodus tarifa pe zone, — că în urma marei reforme a întroducerei zonelor, numĕrul călĕtorilor a crescut și cresce în mod considerabil în fiă-care an. De-altă parte s'au constatat și unele neajunsorĭ din punct de vedere financiar, carĭ trebuesc delăturate, cacĭ prin crescerea contigentului călĕtorilor, s'au mai sporit și cheltuelile.

Din aceste considerațiunĭ ministrul a proiectat reformarea tarifei pe zone în următorul mod:

Tarifa pentru *distanțele vecinașe* va rĕmâné ca și până cum, cu deosebire numai, că astăḑĭ avem *două distanțe vecinașe*, carĭ sunt socotite dela o stațiune până la cealaltă, respective până la a doua stațiune, fără considerare la depărtare. In viitor însĕ dinstanțele acestea nu vor mai fi socotite după stațiunĭ, ci *după depărtare.* Altă deosebire mai e, că în viitor vom avé *trei distanțe vecinașe*, ér nu numai două, cum e acum.

Anume *vecina* I-a dela 1—10 chilometri cu tarifa de 10 cr. cl. III, 15 cr. cl. II și 30 cr. cl. I; *Vecina II-a* dela 11—15 chilometri cu tarifa de 15, 22 și 40 cr. Va sĕ ḑică la aceste două vecinii tarifele rĕmân neschimbate. *Vecina III a* însĕ, dela 16—20 chilometri, care este numai deacum întrodusă, va avé tarifa de 20, 30 50 cr. Distanțele, ce trec peste 20 chilometri, nu vor mai fi socotite ca distanțe vecinașe, ci vor forma zona primă.

Esența acestei schimbărĭ stă în împrejurarea, că din cele două distanța vecinașe, ce le avem aḑĭ, vom avé în viitor trei, așa că depărtările dela 18—20 chilometri, carĭ aḑĭ se pot percurge cu taxele veciniei a doua, în viitor vor fi supuse taxelor *mai urcate* pentru vecinia a treia. Prin acéstă reformă, după socotéla ministrului, venitele căilor ferate se *vor spori cu 758,000 la an*, séu cu *30%* fața cu venitele de până acum ale veciniilor.

Altă schimbare stă în *urcarea taxei de călĕtoriă pe classa I* atât la trenul de persóne, cât și la cel mixt, cum și *urcarea taxei de căletoriă pe classa II-a*, însĕ numai pentru zona a XIII-a și a XIV-a.

Anume la trenul de persóne biletul de călĕtoriă pe classa II-a în zona a XII-a se va urca dela 5 fl. 30 la 5 fl. 40 cr., ér în zona a XIV-a dela 5 fl. 80 la 6 fl. Pe classa I însĕ taxa se va urca cam cu câte 10 cr. de fiă-care zonă. Așa în zona I în loc de 50 va fi 60 cr., în zona X în loc de 5 va fi 6 fl., în a XII-a zonă în loc de 6 fl. va fi 7 fl. 20 cr., în a XIII în loc de 7 fl. va fi 8 fl. 10 cr., ér în a XIV-a zonă în loc de 8 fl. va fi 9 fl.

La trenul accelerat, classa III va rĕmâné neschimbată, ca și la trenul de persóne, cu deosebire numai, că în zona XIV se va urca dela 4 fl. 80 la 5 fl. De-asemenea și pentru cl. II rĕmân neschimbate taxele în primele 12 zone, în a XIII-a însĕ se urcă cu 50 cr., ér în a XIV cu 1 fl. Pentru cl. I în zona primă în loc de 60 se vor plăti 75 cr., în zona XII în loc de 7 fl. 20 se vor plăti 9 fl., în a XIII în loc de fl. 8.40 — fl. 10.50; în a XIV-a în loc de fl. 9.60 — 12 fl.

Prin acéstă reformă, cum se crede, venitele se vor spori cu alte *720,256 fl.*; dintre aceștia 364,676 fl. se vin la călĕtorii pe cl. I, ér 355,680 fl. la călĕtorii pe cl. II. Venitul total, la care se speréză prin întroducerea acestor reforme este de *1,478,256 fl.*

Dare de sémă și mulțămită publică.

Onorată Redacțiune! Subscrisul birou al Reuniunei femeilor române are onórea a Vé ruga sĕ binevoițĭ a da loc în colónele prețuitului D-Vóstră diar la următórea dare de sémă și mulțămită publică.

Comitetul Reuniunei femeilor române din loc, ca și în alțĭ anĭ, așa și în anul acesta a luat inițiativa la colectarea de ofrande pentru îmbrăcarea fetițelor sărace dela școlele nóstre. Colectele făcute, la publicul nostru au produs un resultat de *348 fl. 50 cr. și 42 cozonacĭ.*

Din suma colectată s'au procurat haine pentru 50 de fetițe sĕrace, carĭ s'au înpărțit în ajunul Crăciunului. Tot din suma acésta s'au împărtășit 5 familii scăpătate cu câte 3 fl.

Étă mai jos și numele donatorilor marinimoșĭ, cărora li-se esprimă din partea Reuniunei cea mai adêncă mulțămită.

F. A. 25 fl.; Dumitru Stănescu 20 fl.; Elena Mocanu 10 fl. și 42 colacĭ; Elena A. Popovicĭ 10 fl.; Diamandi I. Manole 10 fl.; Elena Săbădénu 6 fl.; Agnes Dușoiu, Zoe Horstman, Irina Birea, Zoe Damian, Maria G. Stănescu, Elena E. Safrano, Hareti Nemeșiu, Zoe Conțescu, Maioru Visoina, Eugenia Arion, Smaranda Poteca, Laurențiu Maximilian, Elena Blebea, câte 5 fl.; Petru Popp jude, Dr. Eugen Mețian, Dr. Dumitru Popp, câte 4 fl.; Maria Steriu, Ecaterina Pușcariu, Eleftera Safrano, Surorile Wagner, Maria Dr. Baiulescu, Maria Zănescu, Frații Mihalovicĭ, Eugenia Zănescu, Prof. Ión Socaciu, Maria Burduloiu, Președintele N. Suștai, Maria Trandafirides, N. N., G. Șerban, câte 3 fl.; Maria N. Dușoiu, Ioan N. Bidu, Ana Petrescu, Sofia Spuderca, Lucia Bologa, Ioan de Lemeny, sen., Maria I. Lemeny, Susana Laszlo, Căpitanu Popa, Neculae Eremias, Nicolae Ciurcu, Luisa Popescu, Kleopatra Safrano, Elena Mureșianu, Ecaterina Rădulescu, Prof. Neculae Bogdan, Prof. I. B. Boiu, Prof. Pompiliu Danu, Neculița Fluștureanu, Prof. Gheorghe Chelaru, Maria I. Munteanu, N. N., Sofia Sĕniuță, Efrosina Acsentie, Virginia Vlaicu, Sofia Enghirliu, Virgil Șotropa, Maria Stinghe, Director Virgil Onițiu, Maria Sterie Stinghe, Elena Voina. Reveica Chicomban, Paraschiva Vlaicu, Sorica T. Câmpeanu, câte 2 fl.; Paraschiva I. Lupan 1 fl. 50 cr.; Maria Macsim, Maria Săcăreanu, Elena B. Baiulescu, Maria Bărbuceanu, Elena Anken, Maria Ungur, Elena S. Sotir, Emilia Sanciali, Maria Oncioiu, Iuliana Lemeny, Gregoriu Maior, Dr. Iosif Blaga, Otilia N. Bidu, Lucreția Lupan, Ludovica Popp, Gisela Popescu, Maria Nastase, Elena Moldovan, Amalia Chiffa, Elena Bogdan, Viola Goldiș, Policsena Ilasevicĭ, Maria Bogdan, Stănica Iarca, Joe Dima, Maria D. Lupan, Marina Câmpean, Maria N. Popovicĭ, Elena Russu, Hareti Popp, Ioan Petric protop., Mina Coliban, Secstilia Maroși, Elvira G. Navrea, Maria Cristu, Elena Muntean, Maria Muntean, Marina Popovicĭ, Paraschiva G. Zavicĭ, Elena D. Marcea, M. S. Medfan, Elena F. Preșmerean, M. Stinghe, Maria Murăroiu, M. Navrea, Paraschiva I. Puiu, Elena I. Stinghe, Elena N. Oancea. Paraschiva Grădinar, Maria Butnariu, Efrosina G. Stinghe, Maria Cristan, Emilia Aron, Reveica Bârsan, Valeria Stoicovicĭ, Teodora Ganea, Catinca Bârsan, Caterina Popovicĭ, Elena Orghidan, Paraschiva Dariu, Carolina Neculau, Ioan Burbea, Philottea Budiu, N. N., Elena Brenci, Maria B. Băncilă, Marina D. Pulpașĭ, Iustina G. Stinghe, Dumitru I. Pascu, Reveica I. Găitan, Maria Priscu, Paraschiva Gămulea, Paraschiva Pernea, Marina Stoica, câte 1 fl.; Elena G. Ioan, Maria Gheorghiovicĭ, Susana Popovicĭ, M. Bratu, Iudita Watasianu, Paraschiva Olteanu, Marina Neguțĭ, Reveica Belindescu, Reveica Bobancu, Hermina A. Moldovan câte 50 cr.

Brașov, 4/16 Ianuarie 1896.

Pentru comitetul Reuniunei femeilor române:

Agnes Dușoiu, vicepresidentă. **Lazar Nastasi**, actuar.

SCIRĬ ULTIME.

Budapesta, 15 Ianuarie. In ședința de astăḑĭ a camerei ungare contele Albert *Apponyi* ținù o lungă vorbire, în care espuse *condițiunile sale de pacificare.* Punctele principale a căror realisare o pretinde Apponyi sunt următórele: La alegerĭ sĕ se observe cea mai mare strictețâ pentru-ca ele sĕ fiă curate; sĕ se nimicéscă cu totul prin lege abusurile, ce se întêmplă la alegerĭ; sĕ se interḑică corteșirea oficiósă; sĕ se înăspréscă responsabilitatea; și în fine asupra abusurilor și recurselor sĕ judece esclusiv numai Curia.

Apponyi pretinse apoi, ca guvernul, după aprețiarea propunerilor sale sĕ dea rĕspuns.

Ministrul-președinte Banffy inmediat îi rĕspunse lui Apponyi. Rĕspinse învinuirea, că partidul sĕu ar abusa la alegerĭ; de altmintrelea declarà, că e gata de-a lua în pertractare propunerile lui Apponyi.

DIVERSE.

O mare uscată de jumĕtate. Marea Caspică scade ca și lacul Aral. Marei Caspice în secolul de fața i-s'a micșorat estensiunea cam cu 10 000 kilometri pătrațĭ. Marele geograf rus Venakoff, cu privire la acésta ḑice, că ar trebui ca rîul Don sĕ se conducă prin canale în Volga, ca astfel sĕ se sporéscă apa în marea Caspică.

NECROLOG. **Eugenia Dragomir n. Colceriu**, membră fundătóre a Reuniunii Femeilor române Sĕlăgene, după un morb greu, în 12 l. c. la 8 óre a. m. în flórea vieții, în al 29-lea an al etății și al 10-lea al fericitei sale căsătorii, deplânsă de neconsolatul soț și de numĕroșii consângenĭ, și-a dat blândul sĕu suflet în mânile Creatorului.

Lupoia, în 12 Ianuar 1896. — Fiă-i țĕrîna ușóră!

Literatură.

A apărut în Tipografia A. Mureșianu din Brașov: **Gramatica Limbei românescĭ** (*Fonetică și Ortografiă. Etimologie. Sintacsă. Stil.*) întocmită în două cursurĭ concentrice pentru școlele poporale de **Ión Dariu**; *Cursul II* pentru *anul al 5-lea și al 6-lea de școlă*, pentru școla de repetițiune, de adulțĭ, școle civile etc. *Editura autorului.* Recomandăm acéstă carte atențiunei deosebite a d-lor învĕțatorĭ. Se póte procura dela autor cu prețul de 30 cr.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 15 Ianuarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	121.85
Renta de coróne ung. 4% . . .	98.95
Impr. căil. fer. ung. în aur $4\frac{1}{2}$% .	124.—
Impr. căil. fer. ung. în argint $4\frac{1}{2}$%	101.75
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.50
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.—
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.—
Imprum. ung. cu premii	153.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	141.75
Renta de hârtie austr.	100 70
Renta de argint austr.	100.95
Renta de aur austr.	122.30
Losurĭ din 860	147.50
Acții de ale Băncei austro ungară.	997.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	393.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	358 50
Napoleondorĭ.	$9.64\frac{1}{2}$
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.45
London vista	121.70
Paris vista	$48.17\frac{1}{2}$
Rente de coróne austr. 4%. . .	100.35
Note italiene.	44.15

Cursul pieței Brașov.

Din 16 Ianuarie 1896.

Bancnote rom.	Cump. 9.51	Vênd.	9.54
Argint român.	Cump. 9.45	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump. 9.57	Vênd.	9.61
Galbenĭ	Cump. 5.58	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump. 127.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump. 59.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump. 10.74	Vênd.	—.—

Nr. **87**—1896.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoscință, că **arendarea vênatului** în mai jos anumitele reviere orășenescĭ **va avea loc în 15 Februarie a. c. înainte de prânz la 10 óre în biroul forestieral orășenesc.** Arendarea se face pe cale de licitațiune și de oferte. Perioda de arendă duréză din 1 August 1896 —13 Iulie 1901. Licitațiunea, respective ofertul se póte estinde séu asupra tuturor revierelor, séu asupra singuraticelor reviere, și anume asupra revierelor: Krizbav, Vlădenĭ, Apața, Zêrnescĭ, Bran, Șanțul-vechiŭ, Satulung și Zizin. Ofertele, carĭ au sĕ conțină un vadiu de 10% din suma oferată, și carĭ au de a fi provĕdute cu un timbru de 50 cr., și cu dechierațiunea, că oferentului 'i sunt cunoscute condițiunile de arendă, și că se supune lor, sunt de a-se ascerne până în ḑiua indicată la oficiul orășenesc forestial.

Revierele de vênat sunt:

Hotarul Krisbav, cu 1496 jugere catastrale; Hotarul Vlădenĭ, cu 702 jugere catastrafe; Hotarul Apața, cu 1843 jugere catastrale; Hotarul Zêrnescĭ, cu 11135 jugere catastrale; Hotarul Bran, cu 2796 jugere catastrale; Hotarul Șanțul-vechiŭ, cu 2467 jugere catastrale; Hotarul Satulung, cu 7220 jugere catastrale; Hotarul Zizin cu 4345 jugere catastrale.

Brașov, 9 Ianuarie 1896.

876,1—3 **Magistratul orășĕnesc.**

Nr. **16828**—1895.

PUBLICAȚIUNE.

In așa numita parte de pădure „Weitengrund" (câmpul Christianului) **sunt de a-se vinde** pe cale de oferte și licitațiune **$898\frac{1}{2}$ grămeḑĭ de lemne de stejar** á 4 metri.

Ofertele provĕḑute cu timbru de 50 cr., cu vadiu de 50%, séu în banĭ séu în hărtii de preț, mai departe cu numele și domiciliul oferentului, și în fine cu dechierațiunea că oferentului 'i sunt cunoscute condițiunile de oferte și că se supune lor, — **au de a-se ascerne** cel mult **până în 29 Ianuarie a. c. înainte de prânz 11 óre** protoforestierului George. Sterns, în al cărui birou se va ținea la $11\frac{1}{2}$ óre și pertractarea de oferte și licitațiunea. Prețul de strigare este 2 fl. 86 cr. pe grămadă á 4 metri.

Condițiunile de oferte și licitațiune se află la oficiul forestieral orășenesc spre vedere, în decursul órelor oficióse.

Brașov, 11 Ianuarie 1896.

377,1—2 **Magistratul orășenesc.**

Anunciurĭ

(inserțiuni și reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administratiunĭ. In casul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administr. „Gazeta Trans."

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.